

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 10 października 2013 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Debreceni Munkaügyi Bíróság – Węgry) – Nagy Sándor (C-488/12) przeciwko Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal, Lajos Tiborné Böszörményi (C-489/12), Róbert Gálóczi-Tömösváry (C-490/12), Magdolna Margit Szabadosné Bay (C-491/12) przeciwko Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal i Józsefné Ványai (C-526/12) przeciwko Nagyrábé Község Polgármesteri Hivatal

(Sprawy połączone od C-488/12 do C-491/12 i C-526/12) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 30 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej — Wprowadzenie w życie prawa Unii — Brak — Oczywisty brak właściwości Trybunału)

(2014/C 102/03)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Debreceni Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Nagy Sándor (C-488/12), Lajos Tiborné Böszörményi (C-489/12), Róbert Gálóczi-Tömösváry (C-490/12), Magdolna Margit Szabadosné Bay (C-491/12) i Józsefné Ványai (C-526/12)

Druga strona postępowania: Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal (C-488/12), Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal (C-489/12, C-490/12, C-491/12) i Nagyrábé Község Polgármesteri Hivatal (C-526/12)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Debreceni Munkaügyi Bíróság – Wykładnia art. 30 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Bezprawne zwolnienie – Zwolnienie bez przedstawienia powodów – Urzędnik organu administracji publicznej, który został zwolniony na podstawie przepisu prawa dotyczącego statusu urzędników państwa

Sentencja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest oczywiście niewłaściwy do udzielenia odpowiedzi na pytania skierowane przez Debreceni Munkaügyi Bíróság (Węgry).

⁽¹⁾ Dz.U. C 79 z 16.3.2013.

Postanowienie Trybunału (pierwsza izba) z dnia 14 listopada 2013 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 1 de Catarroja i Juzgado de Primera Instancia n° 17 de Palma de Mallorca (Hiszpania) – Banco Popular Español SA przeciwko Marii Teodolindzie Rivas Quichimbo, Wilmarowi Edgarowi Cunowi Pérezowi (C-537/12) i Banco de Valencia SA przeciwko Joaquínowi Valldeperasowi Tortosie, Marii Ángeles Miret Jaume (C-116/13)

(Sprawy połączone C-537/12 i C-116/13) ⁽¹⁾

(Dyrektywa 93/13/EWG — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Umowy konsumenckie — Umowa pożyczki hipotecznej — Postępowanie w przedmiocie egzekucji wierzytelności zabezpieczonej hipoteką — Właściwość sądu krajowego rozpoznającego wniosek o wszczęcie egzekucji — Nieuczciwe warunki — Kryteria oceny)

(2014/C 102/04)

Język postępowania: hiszpański

Sądy odsyłające

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 1 de Catarroja, Juzgado de Primera Instancia n° 17 de Palma de Mallorca

Strony w postępowaniach głównych

Strona skarżąca: Banco Popular Español SA (C-537/12), Banco de Valencia SA Jaume (C-116/13),

Strona pozwana: Maria Teodolinda Rivas Quichimbo, Wilmar Edgar Cun Pérez (C-537/12), Joaquín Valldeperas Tortosa, María Angeles Miret Jaume (C-116/13).

Przedmiot

C-537/12

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Juzgado de Primera Instancia e Instrucción – Wykładnia dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. L 95, s. 29) – Ochrona konsumentów w zakresie pożyczek na zakup nieruchomości – Zarzut podniesiony w postępowaniu egzekucyjnym oparty na nieuczciwym charakterze warunku umowy kredytu – Krajowe przepisy postępowania cywilnego mające zastosowanie do postępowania egzekucyjnego, wykluczające taki zarzut – Brak możliwości badania przez sąd krajowy nieuczciwego charakteru takiego warunku

C-116/13

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca – Wykładnia art. 3 ust. 1 i 3, 7 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. L 95, s. 29) oraz pkt 1 lit. e) i g) i pkt 2 lit. a) załącznika do niej – Ochrona konsumentów w dziedzinie pożyczek na zakup nieruchomości – Krajowe przepisy procedury cywilnej mające zastosowanie do postępowania dotyczącego egzekucji z hipoteki – Kompetencje sądu krajowego

Sentencja

- 1) Dyrektywę Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie istnieniu w państwie członkowskim przepisów takich jak te będące przedmiotem sporu w postępowaniach głównych, zgodnie z którymi sąd rozpoznający wniosek o wszczęcie egzekucji nie może, w ramach postępowania egzekucyjnego z hipoteki, ani badać, czy to z urzędu, czy na wniosek konsumenta, czy warunek zawarty w umowie będącej podstawą egzekwowanego długu i tytułu egzekucyjnego ma nieuczciwy charakter, ani zarządzić środków tymczasowych, w tym w szczególności zawieszenia egzekucji, kiedy ich zarządzenie jest niezbędne do zagwarantowania pełnej skuteczności ostatecznego rozstrzygnięcia sądu prowadzącego odpowiednie postępowanie rozpoznawcze, który jest właściwy do zbadania nieuczciwego charakteru tego warunku.
- 2) Artykuł 3 ust. 1 i 3 dyrektywy 93/13 oraz pkt 1 lit. e) i g) i pkt 2 lit. a) załącznika do niej należy interpretować w ten sposób, że do celów oceny, czy warunek umowny dotyczący wcześniejszej wymagalności spłaty pożyczki hipotecznej, taki jak ten w postępowaniu głównym, ma nieuczciwy charakter, zasadnicze znaczenie ma w szczególności to, czy:
  - przysługujące przedsiębiorcy uprawnienie do jednostronnego rozwiązania umowy jest uzależnione od niewywiązania się przez konsumenta ze zobowiązania o zasadniczym dla danego stosunku umownego znaczeniu;
  - uprawnienie takie przysługuje w przypadkach, w których takie niewywiązanie się ma charakter wystarczająco poważny w stosunku do okresu, na który udzielono pożyczki, i do kwoty tej pożyczki;
  - uprawnienie to stanowi odstępstwo od mających zastosowanie w tym zakresie w braku uzgodnienia przez strony reguł, przez co dostęp do sądu i korzystanie z prawa do obrony przez konsumenta są utrudnione, zważywszy na środki procesowe, którymi ów konsument dysponuje, oraz
  - prawo krajowe przewiduje odpowiednie i skuteczne środki umożliwiające konsumentowi, w odniesieniu do którego stosowany jest taki warunek umowny, zaradzenie skutkom tego jednostronnego rozwiązania umowy pożyczki.

Na sądzie odsyłającym spoczywa zadanie dokonania tej oceny w świetle wszystkich okoliczności sprawy w postępowaniu głównym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 38 z 9.2.2013.
Dz.U. C 171 z 15.6.2013.